

نامه‌یه‌ک له ئومید ئاشناوه

ئا: سهرنووسهر

برای به‌پێژ کاک ئازاد عه‌بدو‌لواحید

ئهم کاته‌ت شاد

سهرنج و تییینی له‌باره‌ی ئهو نامه‌یه‌وه:

(١) ئهو سێ پارچه‌ په‌خشانه‌ی باسی لێوه‌ ده‌کات، جارێ له‌ ئهرشیقه‌که‌م به‌رده‌ستم نه‌که‌وتن، ئه‌گهر ما‌بوون و دۆزینه‌وه، به‌لا‌ویان ده‌که‌مه‌وه.

(٢) له‌و ما‌وه‌یه‌دا ده‌یزانی خه‌ریکی له‌سه‌ر وه‌ستان و وردبوونه‌وه‌م له‌ په‌خشان و په‌خشانی هونه‌ری و شیعهره‌ په‌خشان و په‌خشانه‌ شیعهر، بۆیه‌ ئهو سێ په‌خشانه‌ی خۆی بۆ ئاردم.

گیانه‌که‌م، ئه‌وا سێ پارچه‌ په‌خشانی خۆم بۆ نووسینه‌وه، ویستم جه‌نابتان له‌م لایه‌نه‌ی به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌می من ئاگادار بن.

ما‌وه‌یه‌کی زۆره‌ په‌خشان ده‌نووسم، هه‌ندیکیانم به‌لا‌وکردۆته‌وه، به‌لام له‌م سالانه‌ی دواییدا به‌هۆی کاری نووسینه‌وه‌ که‌متر ده‌چوممه‌وه به‌لای به‌لا‌وکردنه‌وه‌ی ئهو په‌خشانه‌وه، یاخود راستتر بڵییم، که‌متر خولییای نووسینیان بووم، ئهو په‌خشانه‌م هه‌ریه‌ک له‌ژێر ته‌ئسیرتکی ده‌روونی و عاتیفی و وێژدانیدا نووسیه‌وه، پێچوپه‌نای تیا‌دا نییه‌، ده‌توانم پێیان بڵییم په‌خشانه‌ شیعهر، چونکه‌ وه‌ک ده‌بینی ئیقاع- کیش، ته‌نانه‌ت گه‌لێ پاشبه‌ندی قافیه‌شیا‌ن نا‌وه‌نا‌و یه‌کن.

له‌م سالانه‌دا ده‌بینم په‌خشانی خراپ و بێ تام به‌لا‌و ده‌بنه‌وه، ئاوێم به‌لای جگه‌رگۆشه‌کانی خۆمدا دا‌یه‌وه، زۆر له‌وانه‌ به‌لا‌تر بوون، ویستم بۆ به‌رچا‌وی ئه‌دیبتکی وه‌ک تۆ خۆینۆین و سوپاس.

ئومید ئاشنا

١٩٨٦/١٢/١٥

